

مصاحبه رفیق عبدالله نایبی با هفته نامه «عصر ما»

ارگان نشراتی حزب کمونیست آلمان

در شماره نهم دسامبر ۲۰۱۱

عصر ما: ایالات متحده آمریکا و ناتو ادعا دارند که با مداخله شان در افغانستان میخواهند رعایت حقوق بشر و دموکراسی را تحقق بخشند. واقعیت موجود کشور در رابطه با حقوق بشر، به ویژه حقوق زن چگونه است و وضع زنده گی انسانها در افغانستان بعد از اشغال چگونه انکشاف نموده است؟

ع.ن: ورود قوای ناتو تحت زعامت آمریکا به سرزمین ما، در آغاز امیدواریهای زیادی را در بین هموطنان ما به وجود آورد. مردم ما که از جنگ ۲۳ ساله همراه با فجایع ناشی از آن خسته شده بودند و به خصوص در هنگام حکومت مجاهدین (در دوره اول) و بعد حکومت طالبان، استبداد قرون وسطایی را تجربه کرده بودند، تغییر حکومت و آمدن غرب را به فال نیک گرفتند. یک تعداد از روشنفکران افغانی نیز که تجربه سیاسی نداشتند یا قبلاً به غرب دلبسته گی داشتند، با تبلیغات ناتو همدستان و همزبان شدند و زمینه شکل یک حکومت دست نشانده را زیر شعار استقرار دموکراسی، فراهم آوردند. قدرت سیاسی دوباره به دست مجاهدین تحویل داده شد. در جریان ده سال حضور نظامی و سیاسی ناتو - آمریکا در افغانستان، واقعیتهای زیر شکل گرفتند!

- گروه های جهادی با قوماندانهای جنگ سالار آنها، بنیاد دستگاه جدید دولت را ساختند و عرصه های نظامی، اقتصادی و مالی را تصاحب کردند. سرازیر شدن میلیاردها دالر از یک سو و آزاد شدن کشت و قاچاق مواد مخدر (که در هنگام حاکمیت طالبان تا حدودی زیر کنترل دولت بود) از سوی دیگر، زمینه فراهم آوری ثروتهای بزرگ را برای گروه نو حاکم مجاهدین و وابسته گان آنها که تازه از غرب رسیده بودند، فراهم ساخت. امروز دستگاه حاکمیت، یک ساختار نظامی - مافیایی در دست یک شبکه فاسد قرار دارد که در واقعیت امر قشر حاکم «بورژوا - مافیا - مجاهد» را تشکیل میدهند. ناتو بر سر همین قشر تکیه دارد.

- سطح بسیار پائین تولید در عرصه های زراعتی و صنعتی و نبود زیر ساختهای اقتصادی، خصوصی سازی مؤسسه های اقتصادی دولتی (به جای سرمایه گذاری دولت در عرصه های کلیدی اقتصاد ملی)، کتله های وسیع مردم را در حالت بیکاری و عدم اشتغال نگهداشته، باعث تشدید و گسترش فقر و دیگر مصایب اجتماعی گردید. انقطاب تقسیم ثروت در جامعه افغانی هیچگاهی به سطح امروز وجود نداشته است؛ در یک سو یک قشر کوچک متشکل از ثروتمندان حاکم و از سوی دیگر توده های نادار جامعه. این وضع به تشدید و تعمیم فساد در تمام سطوح جامعه کمک کرده است.

- «دالر» نی تنها «وسیله سبز» ثروت برای قشر حاکم و مافیای مواد مخدر گردید، بل به حیث «بلیت فساد» تمام ارکان روابط اجتماعی را گشت زد. جامعه افغانی امروز جامعه بیست غرق در بحران معنوی. مردم نی تنها آرزومندی آغازین شان را از دست داده اند، بل، به هرگونه بهشد وضع، نا امید و بدبین گردیده اند. در چنین شرایطی، اقشار و گروههای آسیب پذیر جامعه چون زنان، کودکان، معلولین و بیماران با دشواریهای بیشتر مواجه گردیده اند. استبداد بر زنان افزون بر بار سنتهای قرون وسطایی، ابعاد جدیدی کسب کرده است چون بیکاری، بیوه گی، وسیله تجارت جنسی، اعتیاد به مواد مخدر و ده ها مصیبت دیگر. اگر بگوئیم امروزه زنان افغان موقفی بدتر از موقف کنیزان و برده گان را احراز کرده اند، مبالغه نکرده ایم.

- با استفاده از این وضع که حضور ناتو و حاکمیت جهادی - مافیایی در کشور به وجود آورده است، پاکستان و طالبان به پیشروی چشمگیری در کشور نایل آمده اند. خلاصه این که ده سال اشغال افغانستان توسط ناتو - امریکا نی تنها کوچکترین بهبودی در زنده گی مردم افغانستان به بار نیاروده است، بل باعث تعمیق بی عدالتیها به ویژه بر سر اقشار آسیب پذیر چون زنان و کودکان گردیده است.

عصر ما: در اواخر نوامبر امسال لویه جرگه در کابل تدویر یافت و مشهر بود تا قراردادی را که با ایالات متحده امریکا زیر نام توأمیت استراتیژیک عقد شود به مشوره بگیرند، ولی جرگه محتویات

قرارداد را بدسترس نداشت. نتایج با اهمیت لویه جرگه کدامها بودند و پارلمان افغانستان در برابر آن کدام موضعی را اتخاذ خواهد کرد؟

ع.ن: تدویر لویه جرگه به منظور بحث در باره پیمان استراتژیک بین افغانستان و امریکا یک بازی سیاسی کرزی بود که نی بنیاد قانونی داشت و نی از نگاه ترکیب خود، صلاحیت و مشروعیت لازم را برای نماینده گی از مردم افغانستان. کرزی به خاطر تضعیف و دور زدن پارلمان که مطابق قانون اساسی کشور از ارکان دولت است، لویه جرگه فرمایشی را دایر کرد تا وانمود نماید که وی جانبدار عنعنه های ملی افغانستان است.

واشنگتن علاقه مند بود تا این پیمان پیش از کنفرانس دوم بن عقد گردد. چانه زدنهای به ظاهر ناسیونالیستی کرزی و شرکایش در حاکمیت چیزی جز حصول امتیازهای بیشتر در عوض امضای پیمان نیست. در پارلمان به جز چند نماینده حزب اسلامی متعلق به گلبدین حکمتیار و شماری از نماینده گان «اتحاد شمال» (در واقع مجریان سیاست ایران و روسیه در افغانستان) دیگران یکسره در خدمت حاکمیت ناتو قرار دارند. لویه جرگه فرمایشی کوچکترین تأثیری در تصمیم بعدی حاکمیت برای امضای پیمان ناتو نخواهد داشت.

عصر ما: نهضت آینده افغانستان اشغال افغانستان را که در مغایرت با حقوق بین الدول قرار دارد، تقبیح نموده و علیه حکومت صادر شده، زیر رهبری کرزی مبارزه میکند. مبارزه شما در میان مردم از کدام پشتیبانی برخوردار است و با کدام یک از سازمانهای اجتماعی، بگونه مثال سندیکاها همکاری دارید؟

ع.ن: نهضت آینده افغانستان عمدتاً در جهت توضیح تأثیرات فاجعه بار حضور قوای ناتو در افغانستان و به خصوص پیامدهای حمایت آن از حاکمیت ارتجاع قرون وسطایی، بین اقشار تحصیلکرده و روشنفکر جامعه فعالیت دارد. با در نظر داشت تناسب نیروهای سیاسی به نفع ارتجاع و امپریالیزم در افغانستان، فعالیتهای ما در ابعاد تبلیغاتی - ترویجی متمرکز اند. ما عمدتاً با جوانان، استادان، محصلان و به خصوص «اتحادیه ملی کارکنان افغانستان» در رابطه هستیم.

عصر ما: نهضت آینده افغانستان بخاطر پایان دادن به اشغال افغانستان مبارزه میکند. در رسانه های بورژوازی آلمان مکرراً ادعا میشود که خروج نیروهای نظامی، حاکمیت طالبان را در پی دارد.

کدام گامهای بعدی نزدیک را شما برای رشد ترقیخواهانه اجتماعی در افغانستان بعد از خروج ضروری قطعات اشغالگر پیشنهاد میکنید؟

ع.ن: آنگونه که در بالا وضع داخلی کنونی کشور را نشان دادم، وضع ژئوپولیتیک هم به نفع مردم افغانستان نیست. تناقضات تاریخی بین هند و پاکستان و هند و چین از یک سو، تلاشهای روسیه و ایران برای تضعیف موقف ناتو - افغانستان که باعث مداخلات گسترده این دو کشور در امور افغانستان شده است، از سوی دیگر، استقلال سیاسی افغانستان را پس از خروج احتمالی قوای ناتو، جداً زیر سؤال قرار میدهد.

علت وجودی دولتی به نام پاکستان با ضعف و عقبمانی افغانستان که دوست تاریخی و متحد احتمالی هند است، پیوند داشته است. پاکستان از بدو تأسیس خود در راه تضعیف دولت‌های افغانستان فعالیت داشته است. تناقضات تازه بین هند و چین که باعث یک مسابقه تسلیحاتی سرسام آور در این اواخر بین آن دو کشور گردیده است، چین را نسبت به هر وقت دیگر در سیاست منطقوی فعالتر ساخته است. چین با حمایت از پاکستان و به ادامه آن با حمایت از طالبان خواهان استقرار هژمونی خود در منطقه و در افغانستان است تا بتواند مواضع هند را ضعیف سازد.

چین جداً خواهان خروج قوای ناتو بوده و آماده گی اقتصادی و نظامی دارد تا حضور خود را هم به طور مستقیم (حضور اقتصادی از طریق خریداری معادن و پروژه های زیر بنایی) و هم به طور غیر مستقیم از طریق حاکمیت دوباره طالبان - پاکستان بر کابل، در افغانستان مستقر سازد. به جز کشور هند که پروژه های عام المنفعه را به سود مردم ما راه اندازی کرده است، همسایه های دیگر ما دشمنان با الفعل یک افغانستان آزاد، مستقل و پیشرفته اند.

در چنین وضعی رها کردن افغانستان به سرنوشت خودش، در واقعیت امر، رها کردن افغانستان به دست طالبان - پاکستان - چین از یک سو و روسیه - ایران از سوی دیگر است. چشم انداز بعدی استیلای این کشورها بر افغانستان هیچگونه روزنه امید برای بهشد وضع زنده گی مردم در آتیه

نخواهد داشت. ناتو - امریکا که مسوولیت ایجاد چنین وضعی را دارند، باید به داد گاه تاریخ کشانده شوند تا به حیث مسوول فاجعه محکوم گردیده، تاوان ویرانی سرزمین افغانها را بپردازند. از دیدگاه ما نباید گذاشت که ناتو خروج خود را به حیث یک امتیاز به مردم افغانستان و به ذهنیت عامه جهانی، جا بزند و با دستهای آزاد و سر بلند از افغانستان برون شود. نهضت آینده افغانستان برآن است که نباید گذاشت که ناتو بدون پرداخت بهای فاجعه یی که بر سر افغانها آورده است، از افغانستان خارج گردد. باید چنان شرایطی را ایجاد کرد که دولتهای عضو ناتو برنامه جدی بازسازی افغانستان را با شرکت دادن نیروهای اصیل مردمی و دموکراتیک (نی عمال فاسد قشر حاکم کنونی) تدوین کرده، تحقق بخشند. برای نیروهای چپ و مترقی افغانی، تنها خروج قوای ناتو کفایت نمی کند. نخستین اقدام باید طرح برنامه بزرگ باز سازی کشور، کنار زدن حاکمیت کنونی و مستقر ساختن یک حکومت وحدت ملی متشکل از نیروهای مترقی و مردمی، تحت حمایت ملل متحد و جامعه جهانی باشد.

عصر ما: در حال حاضر اتحاد احزاب و سازمانهای دموکراتیک در شهرکابل در جریان است. در برابر این اتحاد کدام پرابلمها و وظایف قرار دارد و حکومت کرسی و ایالات متحده امریکا چه برخوردی با این پروسه خواهند داشت؟

ع.ن: چپ افغانی ضعیف و پراکنده است. علل این وضع را میتوان در استیلای ایدیالوژی دولتی (جمهوری اسلامی افغانستان)، روحیه انتقامجویانه مجاهدین حاکم، دوران استیلای بر بریت طالبی و بلاخر، در مهاجرت گسترده اعضای حزب دموکراتیک خلق افغانستان بر شمرد. نهضت آینده افغانستان از یازده سال بدین سو در راه تشکل دوباره چپ افغانی مبارزه میکند. از دو سال بدین سو، تلاش در جهت اتحاد سازمانها و نیروهای مترقی سرعت گرفته است و در این اواخر پروسه اتحاد به فرجام خود نزدیک شده است. امیدواریم در هفته های آینده اولین اتحاد سازمانهای دموکراتیک افغانی را در وجود یک نهاد مستقل سیاسی بر اساس یک پلاتفورم سیاسی واقعاً مترقی و دموکراتیک در وجود یک ساختار تشکیلاتی متمرکز، رسماً اعلام نمائیم.

دولت و ناتو فرصت و توان کدام عکس العمل منفی را در برابر این نهاد نخواهد داشت چون ما آماده گیهای لازم حقوقی و سیاسی را گرفته ایم.

عصر ما: جنبش صلح در آلمان بمناسبت "کنفرانس پیتربیرگ ۲" که دهسال بعد از آغاز جنگ امریکا- ناتو در برابر خطهٔ افغانها دایر میگردد، به اعتراضها فراخوانده است. به نظر شما کدام امکانات دیگری برای جنبش صلح بین المللی بخاطر پشتیبانی از پایان جنگ در افغانستان ضروری پنداشته میشوند؟

ع.ن: آنگونه که خاطر نشان ساختم، خروج قوای ناتو پایان معضلهٔ افغانستان نیست، بل مرحلهٔ جدیدی - شایدتاریک تر از پیش - از بی ثباتی و فاجعه در سرزمین افغانها خواهد بود. مانیروهای مترقی و صلحخواه جهان را فرا میخوانیم تا نیروهای دموکراتیک افغانی و مردم افغانستان را برای ایجاد یک نظام واقعاً دموکراتیک در افغانستان یاری رسانند و این یاری رسانی نخست از همهٔ تحمیل تغییر حاکمیت در کابل توسط حامیان ناتوی آن و آغاز برنامهٔ باز سازی واقعی کشور در جهت منافع مردم افغانستان است.

جنبش صلح جهانی، به ویژه جنبش صلح آلمان باید حکومتهای کشورهای ناتو را متوجه مسوولیتهای شان در قبال بازسازی دموکراتیک افغانستان بسازند و ما را در این امر کمک کنند.

www.ayenda.org